

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 17. lipnja 2020.

Analiza odluke

Sokolov protiv Hrvatske

br. zahtjeva 57222/13

članak 6. Konvencije – pravo na pošteno suđenje

Podnositelj zahtjev brisan je s liste predmeta jer okolnosti zbog kojih je zahtjev podnesen više nisu postojale, a zahtjev za pravednu naknadu nije podnesen.

Interesi poštovanja ljudskih prava nisu tražili dodatno ispitivanje zahtjeva s obzirom na izmjene zakonodavstva i sudske prakse nastale u izvršenju ranijih presuda protiv Hrvatske.

Odbor Europskog suda za ljudska prava (dalje: Europski sud) je 17. rujna 2019. odlučio brisati podnositeljev zahtjev s liste predmeta.

Podnositelj zahtjeva ruski je državljanin. U travnju 2010. godine, policijska uprava istarska odbila je njegov zahtjev za izdavanjem poslovne dozvole sukladno Zakonu o strancima. Nakon što je Ministarstvo unutarnjih poslova potvrdilo ovu odluku, podnositelj zahtjeva je podnio tužbu Visokom upravnom sudu. Tijekom ovog postupka Ministarstvo unutarnjih poslova dostavilo je odgovor na podnositeljevu tužbu u kojem je detaljno iznijelo razloge zbog kojih podnositelju zahtjeva ne treba izdati poslovnu dozvolu pozivajući se na mišljenje Hrvatske gospodarske komore, Županijske komore u Puli. Ovaj podnesak nikada nije dostavljen podnositelju zahtjeva. Visoki upravni sud je odbio njegovu tužbu u listopadu 2012., a Ustavni sud je odbacio njegovu ustavnu tužbu u veljači 2013. U međuvremenu, 1. siječnja 2012. godine, stupio je na snagu novi Zakon o strancima sukladno kojem odobrenje Hrvatske gospodarske komore više nije bilo potrebno za izdavanje poslovne dozvole strancima. Podnositelj zahtjeva dobio je dozvolu u kolovozu 2012. koju je zatim mogao redovito produžiti.

Sukladno članku 37. stavku 1. točki b) Konvencije, Europski sud u svakom stadiju postupka može odlučiti izbrisati zahtjev s liste predmeta kada okolnosti dovode do zaključka da je predmet riješen. Da bi se ova odredba mogla primijeniti Europski sud mora ispitati:

- i) postoje li još uvijek okolnosti na koje se podnositelj zahtjeva poziva te
- ii) jesu li učinci moguće povrede Konvencije zbog tih okolnosti također otklonjeni ([Kaftailova protiv Latvije](#), [VV], stavak 48.).

Podnositelj zahtjeva je tvrdio da mu je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje zbog propusta Visokog Upravnog suda da mu dostavi podnesak protivne strane. Europski sud je prethodno utvrdio povrede članka 6. stavka 1. Konvencije u predmetima protiv Hrvatske u kojima se pojavilo isto pitanje.

U predmetu [Hrdalo protiv Hrvatske](#) Europski sud je utvrdio da je poštovanje prava na pošteno suđenje zahtijevalo da se podnositelju zahtjeva pruži prilika da se upozna s odgovorom koji je dostavila protivna stranka u postupku pred Upravnim sudom. Međutim, podnositelju zahtjeva nije pružena ta prilika, a taj nedostatak nije ispravljen činjenicom da je podnositelj mogao i da jest podnio ustavnu tužbu Ustavnom sudu, budući da taj sud ne provodi potpuno preispitivanje predmeta. Stoga je utvrđena povreda članka 6. stavka 1. Konvencije zbog povrede načela jednakosti oružja (vidi stavke 38. - 40.). Europski sud je ponovio ove zaključke u presudi [Maravić i Markeš protiv Hrvatske](#) (vidi stavke 54. – 57. presude).

U okviru izvršenja ove dvije presude, došlo je do izmjene zakonodavstva i sudske prakse u Republici Hrvatskoj. Novim Zakonom o upravnim sporovima iz 2012. uvedeno je načelo jednakosti oružja u upravnim sporovima, što je dovelo do promjene prakse domaćih upravnih sudova koji sada dostavljaju podneske stranke drugoj stranci u postupku. Osim toga, Ustavni sud je počeo utvrđivati povrede u predmetima gdje to prije nije učinio.

Nadalje, novim Zakonom o strancima iz 2012. ukinuta je odredba da je za izdavanje poslovne dozvole strancu potrebna suglasnost Hrvatske gospodarske komore. Oспорavana presuda Visokog Upravnog suda, donesena u listopadu 2012., postala je bespredmetna jer je podnositelj zahtjeva već dobio dozvolu.

Dakle, okolnosti na koje se podnositelj žalio u svom zahtjevu Europskom sudu više nisu postojale. Stoga je ispunjen prvi kriterij za primjenu članka 37. stavka 1. točke b). Drugi kriterij za primjenu tog članka također je bio ispunjen budući da podnositelj nije podnio zahtjev za pravednu naknadu sukladno članku 41. Konvencije (vidi [Krstanović protiv Hrvatske](#)).

Slijedom navedenog, Europski sud je utvrdio da je ovaj predmet riješen u smislu članka 37. stavka 1. točke (b) Konvencije. S obzirom na promjenu zakonodavstva i sudske prakse u pogledu prigovora koji je podnositelj iznio u svom zahtjevu, Europski sud je utvrdio da interesi poštovanja ljudskih prava zajamčenih Konvencijom i dodatnim protokolima ne zahtijevaju nastavak ispitivanja zahtjeva. Stoga je podnositeljev zahtjev brisao s liste predmeta Suda.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2020. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskom sudom za ljudska prava